

Edita Mildažytė - apie gyvenimo kartumą ir saldumą

Edita Mildažytė atvirai kalbėjo apie padarytas klaidas, patirtus išbandymus ir stiprybę.

Aidos GARASTAITĖS nuotr.

Ar tikrai kitų gyvenimas lengvesnis ir laimingesnis? Atsakymo į šį klausimą Edita Mildažytė ieško savo autobiografinėje knygoje „Pelynų medus. Mano istorija“, apie tai kalbėjo ir susitikime su skaitytojais Pasvalio kultūros centre. Viena garsiausių Lietuvos moterų - žurnalistė, publicistė, televizijos laidų vedėja, prodiuserė ir visuomenininkė E. Mildažytė į Pasvalį atvyko kartu su savo vyru - menotyrininku, populiarios LRT laidos „Daiktų istorijos“ kūrėju ir vedėju Sauliumi Pilinkumi, kuris pristatymo metu tapo renginio moderatoriumi.

Edita Mildažytė - apie gyvenimo kartumą ir saldumą

Kristina BALČIŪNAITIENĖ

(Atkelta iš 1 p.)

Pristatydamą knygą Edita Mildažytė intensyviai keliauja po Lietuvą – jos susitikimų grafikas itin įtemptas, renginiai suplanuoti kone visuose šalies miestuose, o žmonių susidomėjimas toks didelis, kad ne visi sutelpa į sausakimšas sales. Biografinė knyga „Pelynų medus. Mano istorija“ sulaukė milžiniško populiarumo ir įvardinama kaip viena perkamiausių bei skaitomiausių knygų.

„Naradavos“ kolūkyje skynė obuolius

Į Pasvalį ji atvyko jau nebe pirmą kartą. Autorė prisiminė, kaip čia lankėsi dar ruošiantis 2018-ųjų Lietuvos dainų šventei „Vardan

E. Mildažytė pabendravo su kiekvienu, atėjusiu autografo.

aukštųjų mokyklų. Studentų talkose obuolius skynė ir nemažai kitų šandien Lietuvoje žinomų žmonių. Ne veltui ji su šypsena prisiminė Pasvalio krašto dovanas – gardžiuosius „Naradavos“ obuolius.

torijų“ laidoje pasirodys jos parengtas siužetas apie pirmuosius vaismedžių ūkio įkūrėjus – Šilkarskių šeimą, neeilinio likimo ir talento žmones. „Naradava“ oficialiai įkurta 1954 metais, tačiau jos šaknys sie-

jų nepapasakoti. Ir istorijų, prasi-dėjusių visai neromantiškai, bet iš-sivysčiusių į aukščiausią žmogiškų jausmų būseną. Šioje knygoje sten-giausi būti sąžininga, korektiška ir... linksma. Kodėl turėtumėte ją perskaityti? Bent jau dėl to, kad įsitikintumėte – kaimyno žolė nėra žalesnė“, – knygos anotacijoje į skaitytojus kreipiasi autorė.

Jos papasakotą atvirą ir intriguojančią gyvenimo istoriją, tarsi viešą, itin atvirą išpažintį, užrašė žurnalistė Jūratė Ražkovskytė.

Drąsa būti atvirai

Prisimindama knygos „Pelynų medus“ atsiradimą, Edita Mildažytė teigė vienu metu aiškiai supratusi, kad jei knyga nebus išleista dabar, vėliau jos niekam neberekės ir nebus įdomi. Tai atviras ir jautrus pasakojimas apie jos gyvenimą, apie stiprybę nepasiduoti net sudėtingiausiose gyvenimo situacijose. Joje atsiskleidžia paprastos, tačiau gyvenimiškai taiklios įžvalgos apie santykius ir pasirinkimus – pavyzdžiui, nesivaikyti nemylinčių, o atsigręžti į mylinčius.

Tai knyga apie atvirumą ir nuoširdų tiesos sakymą. „Pagalvoju, o ką aš prarasiu atvirai papasakodama savo gyvenimo istoriją? Jei dar lauk-siu dešimtmetį, mano istorijos bus pasenusios ir nebeaktualios. Dažniausiai biografinės knygas rašome norėdami sau patikti, tačiau retai kalbame apie savo klaidas, o aš atvi-

knygą perskaitė tik tuomet, kai ji jau buvo išleista.

Apie tikrumą be kaukių

Kodėl ji knygą pradeda nuo epizodo, kai sėdi uždaryta areštinėje? Nes nenorėjo savo gyvenimo istorijos pradėti pasakojimu apie padarytus gerus darbus. „Kam įdomūs geri darbai? Mes juk net savo draugų nesėkmes išgyvename žymiai lengviau, nei jų sėkmes“, – pašmaikštavo Edita Mildažytė.

Pasak autorės, šiandieninėje aplinkoje, kai viena sakai, kita darai, o trečia galvoji, paprastas ir atviras kalbėjimas žmonėms labiausiai „surezonuoja“. Tiesos sakymas ir buvimas joje yra viso jos gyvenimo taisyklė, savotiškas moralinis kompasas.

„Kiekvienas lipimas iš bet kokios duobės yra gebėjimas sau įvardyti, kur tu esi. Ar dar yra išeitis, ar jau nebėra? Nes taip irgi būna. Tai, ko gero, mano prigimtinė savybė, o kitiems reikia daug metų vaikščioti pas psichologus, kad gebėtų sau tai pasakyti. Aš knygoje atvirai prisipažįstu, jog nesu angelas. Šiais laikais visi visus filmuoja, išduoda, socialiniuose tinkluose tiek daug netikrumo. Televizijos laidos kuriamos dėl reitingų, o straipsniai rašomi, kad juose būtų galima įterpti kuo daugiau reklamų... Apsimestinai tobuli gyvenimai iškankino visuomenę, todėl žmonėms taip norisi paprastumo. Savo pavyzdžiu parodau, kad nereikia vaizduotis šventesniems už

popiežių“, – sako ji.

Kuo ši knyga gali būti naudinga? Ji įrodo, kad net iš didžiausių gyvenimo žemumų galima pakilti ten, kur nori. Nėra neišsprendžiamų problemų ar neįveikiamų skausmų, reikia daug dirbti, labai norėti ir tiesiog gyventi, nes gyvenant viskas įvyksta.

Bibliotekos salė tapo per mažą

Susitikimo pabaigoje už apsilankymą Pasvalyje Editai ir Sauliui dėkojo Pasvalio Mariaus Katiliškio viešosios bibliotekos direktorė Danguolė Abazoriuvienė. Ji taip pat dėkinga ir Pasvalio kultūros centrui už jaukų priėmimą, kadangi knygos pristatyme, kurį organizavo biblioteka, salė tiesiog nebūtų sutalpinusi visų autorės gerbėjų.

Po renginio dalyviai turėjo galimybę įsigyti knygą su autorės autografu. Ji neskubėdama pabendravo su kiekvienu, knygoje užrašydama asmeninį palinkėjimą, išradingai susiedama jį su skaitytojo vardu ir jo kilme. Tiesa, visiems teko kantriai palaukti nusidriekusiame ilgoje eilėje.

Aidos GARASTAITĖS nuotr.

Į knygos pristatymą E. Mildažytė atvyko su savo vyru S. Pilinkumi. Po renginio svečiams dėkojo Pasvalio Mariaus Katiliškio viešosios bibliotekos direktorė Danguolė Abazoriuvienė.

tos...“ – tuomet miesto aikštėje ji kvietė žmones atvykti į šią šventę Vilniuje ir drauge paminėti Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmetį.

Pirmoji jos pažintis su Pasvalio kraštu prasidėjo dar studijų metais. Būdama pirmakursė, kartu su bendramoksliais ji dirbo tuomečiame „Naradavos“ kolūkyje ir skynė obuolius. Sovietmečiu tai buvo vienas didžiausių vaismedžių ūkių Lietuvoje, todėl derliaus nuėmimo sezonu čia suplūsdavo šimtai pagalbininkų. Rudenį talkinti nuimant derlių būdavo siunčiami studentai iš visų Lietuvos

„Ar žinote, kas nutiko prieš metus? Gavau dovanų aliumininį kibirą, ant kurio buvo parašyta „Noris. Nar“, ir jis buvo pilnas „Noris“ rūšies obuolių. Nežinau, kas, bet tikriausiai ūkio sandėlininkas man atsiuntė šią dovaną. Anuomet, čia dirbdama, suvalgydavau po kibirą obuolių, nes Vilnius buvo toli, namai toli, o lašinių ar kitų gėrybių man niekas neatveždavo. Prabėgus tiek daug metų, gavusi dovaną, aš ir vėl suvalgiau tos pačios rūšies kibirą obuolių...“ – prisipažino E. Mildažytė.

Beje, gegužės mėnesį „Daiktų is-

kia dar tarpukario Juodžionių dvaro savininkų šeimą. „Naradavos“ ūkio sodininkystės tradicijų pradžia laikomas brolių Šilkarskių įkurtas sodas ir medelynas. „Tikiuosi, jog pasvaliečiai aktyviai žiūrės šį siužetą ir dar labiau pakels mūsų laidos reitingus“, – pajukavo S. Pilinkus.

E. Mildažytė yra ilgametė „Daiktų istorijų“ prodiuserė, šiame projekte ji lieka už kadro, o laidos veidas ir pasakotojas yra jos vyras S. Pilinkus.

„Būtų nuodėmė nepapasakoti“

Prieš pristatant knygą „Pelynų medus“, svečiai kalbėjo ir apie anksčiau išleistas E. Mildažytės knygas: „Idomiausios „Bobų vasaros“ istorijos“, „Pasimatymas su Lietuva“ bei „Vilnija tavo šaukšte“. Paklausta, kodėl prireikė ketvirtosios – apie jos pačios biografiją, autorė nedaugiažodžiaudama atsakė: „Nereikėjo...“ Pasiūlymų parašyti kažką panašaus į „savo istoriją“ ji yra gavusi ne kartą, tačiau kaskart dėl įvairių priežasčių atsisakydavo.

„Tačiau dabar esu tokia subrendusi, kai jau galiu ramiai žvelgti į praeities klaidas ir nuotykius, aiškiai suprasdama, kad kiekviena nesėkmė yra tik kelio į sėkmę etapas. Mano gyvenime buvo tiek gražių dalykų, kad būtų nuodėmė

Autobiografinė knyga „Pelynų medus. Mano istorija“.

rai atskleidžiu visas savo padarytas įmanomas klaidas. Ar žmogui įdomu klausytis apie kitų pasisekimus, vien tik gražų ir tobulai nugludintą gyvenimą? Tikrai ne. Įdomiausia, kaip patekai į kokią nors keblią situaciją ir kaip iš jos išsikapstei. Mano gyvenimas tikrai niekuo nėra lengvesnis nei bet kurio iš jūsų. Žinoma, bijojau žmonių reakcijos, perskaičius knygą, o labiausiai – kaip ją priims mama“, – prisipažino autorė. Mama

